

عناوین

- روسیه در برابر اتخاذ اهداف سخت‌تر اقلیمی به واسطه بهره‌برداری از گاز قطب شمال مقاومت می‌کند.
- اجلاس سران گروه بیست بر انتقال انرژی بر محورهای امنیت انرژی، بهره‌وری اقتصادی، محیط‌زیست و ایمنی تأکید کرد.
- شرکت‌های اصلی نفت و گاز جهان متعهد به چارچوب نظارت، گزارش‌دهی و کاهش انتشار متان شدند.

- روسیه در برابر اتخاذ اهداف سخت‌تر اقلیمی به واسطه بهره‌برداری از گاز قطب شمال مقاومت می‌کند.
 - مسکو تاکنون اقدام چندانی برای هماهنگی برنامه‌ی اقلیمی خود با موافقت‌نامه پاریس انجام نداده است.
 - دولت روسیه قصد دارد تا ۲۰۳۵ تولید LNG خود را در قطب شمال، ۱۰ برابر افزایش دهد.
 - انتقال انرژی سبز اروپا تهدیدی برای صنعت گاز روسیه است، لذا این کشور بازار شرق آسیا را نیز هدف قرار داده است.

انتشار گازهای گلخانه‌ای تا نیمه قرن، روسیه می‌تواند یکی از آخرین اقتصادهای بزرگ توسعه‌یافته برای کربن‌زدایی باشد.

پیش‌نویس راهبرد بلندمدت اقلیم روسیه که در مارس ۲۰۲۰ منتشر شد، نشان می‌دهد دولت در حال بررسی کاهش میزان انتشار گازهای گلخانه‌ای خود تا ۴۸ درصد نسبت به سطح انتشار سال ۱۹۹۰ تحت «سناریوی فشرده» تا سال ۲۰۵۰ است. طبق این سناریو، میزان انتشار کربن روسیه حداقل تا ۹ سال دیگر، پیش از کاهش آن‌ها، بیشتر از سطح انتشار سال ۲۰۱۷ و دور از هدف خالص صفر انتشار ۲۰۵۰ (مد نظر سازمان ملل) خواهد بود. طبق این پیش‌نویس روسیه در اواخر نیمه دوم قرن ۲۱، به بیلان صفر کربن دست خواهد یافت.

طبق سناریوی پایه پیشنهادی تا سال ۲۰۵۰ انتشار گازهای گلخانه‌ای روسیه، حدود ۳۶ درصد در مقایسه با سطح انتشار سال ۱۹۹۰ کاهش می‌یابد که حدود ۲۶ درصد بالاتر از سطح انتشار سال ۲۰۱۷ است. کاهش انتشار از طریق افزایش بهره‌وری انرژی و کاهش جنگل‌زدایی حاصل می‌شود.

ویلسون معتقد است «روسیه در مسیر دستیابی به هدف خود در سال ۲۰۲۴ برای تولید ۴/۵ درصد از برق خود از طریق انرژی‌های تجدیدپذیر (به جز برق آبی) قرار ندارد. درحالی‌که این هدف یکی از کمترین اهداف در جهان به‌شمار می‌رود. روسیه کمترین علاقه را برای عمل به آنچه که اکثر کشورهای جهان با آن موافقت کرده‌اند، نشان داده است. این رویه خارج از روح و هدف توافق‌نامه پاریس است. فشار روی روسیه برای انجام اقدام بیشتر در حوزه اقلیم وجود نداشته و لذا این کشور به حداقل اقدامات بسنده کرده است.»

روسیه قصد ندارد قبل از پایان قرن حاضر به بیلان صفر کربن دست یابد و روی تقاضای منطقه‌ی آسیا برای برنامه گسترده‌ی صنعت گاز خود در قطب شمال حساب کرده است.

در سپتامبر سال گذشته ولادیمیر پوتین با استفاده از اختیارات اجرایی خود رسماً الحاق روسیه به موافقت‌نامه اقلیمی پاریس را تأیید کرد. اما مسکو از آن زمان تاکنون اقدام چندانی برای هماهنگی برنامه‌ی اقلیمی خود با موافقت‌نامه پاریس انجام نداده است. در مقابل، این کشور همچنان به حمایت از گسترش سوخت‌های فسیلی ادامه داده و ۸/۴ میلیارد دلار برای تقویت صنعت نفت و گاز خود طی بیماری همه‌گیری کووید-۱۹ هزینه کرده است.

در اوایل ماه جاری میلادی، پوتین دستور عمل دیگری را برای کاهش ۳۰ درصدی انتشار گازهای گلخانه‌ای این کشور تا سال ۲۰۳۰ نسبت به سطح انتشار سال ۱۹۹۰ امضا کرد. اگر چه این هدف‌گذاری بلندپروازانه‌تر از هدف فعلی روسیه است، اما هنوز اجازه می‌دهد انتشار گازهای گلخانه‌ای این کشور به میزان قابل توجهی افزایش یابد، زیرا انتشار کربن روسیه پس از فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی سقوط کرد و در حدود نصف سطح انتشار سال ۱۹۹۰ باقی ماند.

موسسه ردیاب اقدام اقلیمی (Climate Action Tracker) این هدف را «بسیار ناکافی» برای دستیابی به هدف پاریس و دانسته و آن را در مسیر گرمایش ۴ درجه سانتی‌گراد پایان قرن ارزیابی می‌کند.

رایان ویلسون (Ryan Wilson)، تحلیلگر سیاست‌های اقلیمی و انرژی در موسسه Climate Analytics می‌گوید: با پیوستن چین، ژاپن و کره جنوبی به باشگاه ملت‌های با هدف بیلان صفر

خود را به پول تبدیل کند. این سرنوشت کشورهای تولیدکننده منابع است».

طبق گفته شرکت دولتی نفت و گاز چین Sinopec، صادرات LNG به چین در حال حاضر در حال افزایش است و انتظار می‌رود صادرات گاز ۱۰ درصد در طول فصل گرم ۲۰۲۱-۲۰۲۰ رشد کند. با پیش‌بینی تقاضای روزافزون چین، شرکت دولتی گازپروم روسیه مطالعه امکان‌سنجی ساخت خط لوله دوم گاز بین شرق سیبری و چین را آغاز کرده است.

ولادیمیر چوپروف (Vladimir Chuprov)، رئیس برنامه انرژی Greenpeace روسیه معتقد است «اگر چین بازار داخلی خود را به روی گاز روسیه باز کند، می‌تواند به بزرگ‌ترین بازار این کشور تبدیل شود. اما روسیه در این بازار بایستی با نیروگاه‌های بادی و خورشیدی و نیز LNG استرالیا و قطر رقابت کند. سرمایه‌گذاری در پروژه‌های نفت و گاز قطب شمال از نظر اقتصادی خودکشی است.» وی افزود: «این بدان معناست که روسیه هنوز در قرن ۲۰ مانده است و درک نمی‌کند که به پیمان سبز خود احتیاج دارد.»

ایندرا اوورلند (Indra Øverland)، رئیس مرکز تحقیقات انرژی در موسسه امور بین‌الملل نروژ، می‌گوید: «از آنجا که جهان در حال کنارگذاشتن سوخت‌های فسیلی است، وابستگی روسیه به صادرات نفت و گاز آن‌ها را آسیب‌پذیر می‌کند. روسیه هنوز سر خود را در زیر برف کرده و چشم‌انداز تأثیر سیاست‌های اقلیمی جهان بر اقتصاد خود را نمی‌بیند.»

در اوایل ماه جاری میلادی، الکساندر نوواک، وزیر انرژی روسیه که به مقام معاون نخست وزیری ارتقا یافت، در مصاحبه‌ای با گاردین گفت که روسیه قصد دارد به رهبر جهانی در تولید «سوخت هیدروژن پاک» تبدیل شود. در حال حاضر، بیشتر هیدروژن از سوخت‌های فسیلی در فرآیندی تولید می‌شود که دی‌اکسیدکربن منتشر می‌کند. نوواک گفت: «روسیه در حال کار بر روی فناوری برای جذب دی‌اکسیدکربن است و می‌تواند با هیدرولیز با استفاده از تجدیدپذیرها هیدروژن تولید کند.»

یوری ملنیکوف (Yuriy Melnikov)، تحلیلگر ارشد بخش برق در مرکز انرژی Skolkovo در مسکو به این موضوع بدبین است. وی معتقد است در نبود اهداف جاه‌طلبانه اقلیمی، تجار روسی انگیزه کمی برای سرمایه‌گذاری در هیدروژن سبز دارند.

اما گرچه ممکن است فشار سیاسی در این زمینه بر روسیه وجود نداشته باشد، اما دور شدن اتحادیه اروپا از سوخت‌های فسیلی که بزرگ‌ترین بازار صادرات گاز روسیه است، تهدید اقتصادی برای این کشور محسوب می‌شود. بروکسل در حال بررسی مالیات مرزی کربن بر کالاهای وارداتی است و همچنین نیروگاه‌های گازی تولید برق را دیگر به‌عنوان سرمایه‌گذاری «پایدار» یا «در حال گذار» تلقی نمی‌کند.

سرگی کاپیتونوف (Sergey Kapitonov)، تحلیل‌گر گاز در مرکز انرژی Skolkovo در مسکو، می‌گوید: «انتقال انرژی اروپا تهدیدی ذاتی برای صنعت گاز روسیه است. اکنون فقط زغالسنگ شری نیست. تقاضای گاز طبیعی قبلاً در بعضی مناطق شروع به کاهش کرده است.»

روسیه برای مقابله با این شرایط، توجه خود را به شرق معطوف کرده است. از آنجا که انتظار می‌رود اقتصادهای بزرگ آسیایی مصرف زغالسنگ را برای دستیابی به هدف بیلان صفر کربن کنار بگذارند، روسیه، بزرگ‌ترین صادرکننده انرژی جهان، منبعی برای تأمین تقاضای گاز طبیعی این کشورها است.

بخش عمده و اصلی ذخایر گاز روسیه در بالای دایره قطب شمال واقع شده است، منطقه‌ای که دو برابر سریع‌تر از بقیه نقاط کره زمین در حال گرم‌شدن است و در ژوئن ۲۰۲۰ دما حتی به ۳۸ درجه سانتی‌گراد رسید.

طبق برنامه راهبردی قطب شمال ۲۰۳۵ که ماه گذشته منتشر شد، روسیه قصد دارد تا سال ۲۰۳۵ تولید گاز طبیعی مایع‌شده (LNG) خود را در قطب شمال، ۱۰ برابر افزایش دهد. این افزایش شامل شبه جزیره یامال (Yamal) در شمال غربی سیبری می‌شود که مرکز توسعه LNG روسیه است.

ذوب یخ‌های دریای قطب شمال به کشتی‌ها این امکان را می‌دهد که LNG را از طریق دریای شمال به بازارهای آسیایی صادر کنند. روسیه امیدوار است تا سال ۲۰۳۵ ظرفیت حمل بار دریایی در قطب شمال را بیش از چهار برابر افزایش دهد.

کاپیتونوف معتقد است «از نظر سیاستگذاران روسی، هنوز هم قرار است گاز نقش بزرگی در سبد انرژی جهان ایفا کند. آن‌ها می‌گویند که زغالسنگ سوخت گذشته است و گاز طبیعی سوخت فردا است.» وی افزود: «این یک بازی پرمخاطره است ... که روسیه مجبور است آن بازی می‌کند تا ذخایر عظیم گاز

Source: Chloé Farand, "Russia resists tougher climate targets in dash for Arctic gas", Climate Home News, November 16, 2020.

- اجلاس سران گروه بیست بر انتقال انرژی بر محورهای امنیت انرژی، بهره‌وری اقتصادی، محیط‌زیست و ایمنی تأکید کرد.
- اجلاس سران گروه بیست، رویکرد «اقتصاد کربن چرخشی» را مورد تأیید قرار داد.
- امضاکنندگان موافقت‌نامه پاریس عضو گروه بیست اعلام کرد که متعهد به اجرای کامل این موافقت‌نامه بر اساس اصل «مسئولیت‌های مشترک اما متفاوت و توانایی‌های مربوطه» است.
- بر تعهد کشورهای توسعه‌یافته‌ها برای تأمین ۱۰۰ میلیارد دلار در سال تا سال ۲۰۲۰ به منظور کمک به کشورهای درحال توسعه تأکید شد.

گسترده‌ترین گزینه‌های سوخت و فناوری‌ها با توجه به ویژگی‌ها و شرایط ملی در چارچوب هدایت «انتقال انرژی» در قالب سه حوزه‌ی ارتقای امنیت انرژی، کارایی اقتصادی و حفظ محیط‌زیست به‌همراه ارتقای ایمنی (3E+S) مورد تأکید قرار گرفته است. به‌طوری‌که در قالب آن ضمن ارتقای بازارهای بین‌المللی باز، رقابتی و آزاد انرژی، حفظ جریان بی‌وقفه انرژی و راه‌های افزایش امنیت انرژی و ثبات بازارها مورد توجه باشد.

سران گروه بیست از ابتکار این گروه در مورد «پخت و پز تمیز و دسترسی به انرژی» و «امنیت انرژی و همکاری برای ثبات بازارها» حمایت کرد و از اقدامات و توصیه‌های گروه تمرکز انرژی (Energy Focus Group) که توسط وزیران انرژی گروه تأیید شده است، به‌منظور ایجاد تعادل در بازارهای انرژی و سرمایه‌گذاری‌های کوتاه‌مدت و بلندمدت استقبال کرد. همچنین طبق روال سال‌های گذشته، مجدداً گروه بیست بر تعهد مشترک خود در مورد منطقی‌سازی و حذف تدریجی (میان‌مدت) یارانه‌های ناکارآمد سوخت فسیلی که مصرف بی‌رویه را تشویق می‌کنند، تأکید کردند و در عین حال، خواستار پشتیبانی هدفمند از اقشار فقیر شدند.

اجلاس سران گروه بیست، رویکرد و بستر «اقتصاد کربن چرخشی» (Circular Carbon Economy: CCE) را به همراه چارچوب چهار R این رویکرد شامل کاهش (Reduce)، استفاده مجدد (Reuse)، بازیافت (Recycle) و حذف (Remove) کربن مورد تأیید قرار داد و بر اهمیت و جاه‌طلبی کاهش انتشار کربن براساس کارایی سیستم و شرایط ملی کشورها تأکید کرد. در بیانیه‌ی پایانی اجلاس

پانزدهمین اجلاس سران گروه بیست (G20) به‌صورت ویدئو کنفرانس از تاریخ ۲۱ الی ۲۲ نوامبر ۲۰۲۰ (۲ و ۳ آذر ۱۳۹۹) به ریاست عربستان سعودی برگزار شد.

بیانیه پایانی این اجلاس با محوریت چالش جهانی کووید-۱۹، در چهار بخش و ۳۸ بند ملاحظات مورد توافق سران گروه بیست در خصوص بازیابی بلندمدت پایدار اقتصادی و بهبود پایدار و عادلانه و متناسب با محیط‌زیست بیان شده است. بخش چهارم این بیانیه، تحت عنوان «اطمینان از آینده‌ی پایدار» به چگونگی تعاملات محیط‌زیست، انرژی و تغییر اقلیم برای شکل‌دهی به آینده‌ی توسعه پایدار جهان پرداخته است.

سران گروه بیست مهم‌ترین چالش‌های عصر کنونی را جلوگیری از تخریب محیط‌زیست و حفاظت از آن، استفاده پایدار و بازیابی تنوع‌زیستی، حفظ اقیانوس‌ها، گسترش هوای پاک و آب تمیز، مواجهه با بلایای طبیعی و حوادث شدید اقلیمی و مقابله با تغییرات اقلیمی برشمرده است. لذا متعهد شدند هم‌زمان با بهبود از بیماری همه‌گیری کرونا، از سیاره زمین محافظت کرده و برای همه مردم جهان آینده‌ای پایدار و سازگار با محیط‌زیست بسازند.

کشورهای عضو گروه بیست خواستار اطمینان از تأمین پایدار و بدون وقفه انرژی به‌منظور دستیابی به رشد اقتصادی هم‌زمان با پرداختن به چالش‌های ناشی از همه‌گیری کووید-۱۹ شدند.

از نظر سران گروه بیست، تسریع در گسترش دسترسی جهانی به انرژی با تکیه بر نوآوری‌ها در انواع سوخت‌ها و گزینه‌های فناوری به‌منظور دستیابی به انرژی مقرون به‌صرفه و قابل اطمینان برای همه و متناسب با شرایط ملی از جمله اطمینان از دسترسی به برق و سوخت پاک برای پخت و پز میسر است. در این راستا، استفاده از

مشترک اما متفاوت و توانایی‌های مربوطه» و با توجه به شرایط مختلف ملی تأکید می‌کنند. آن‌ها تصمیم اجلاس کاپ ۲۱ در پاریس (COP21) در خصوص ارائه و به‌روزرسانی اسناد مشارکت معین ملی (NDCs) را به‌گونه‌ای که منعکس‌کننده بالاترین جاه‌طلبی ممکن کشورها مطابق با تعهدات خود در توافق‌نامه پاریس و با در نظر گرفتن روش‌های اجرایی باشد، یادآوری کردند.

اهمیت تأمین منابع مالی برای کمک به کشورهای درحال توسعه در زمینه‌ی تلاش برای سازگاری با اقلیم و کاهش انتشار آن‌ها مطابق کنوانسیون تغییر اقلیم و موافقت‌نامه پاریس و همچنین اهمیت همکاری‌های بین‌المللی در این زمینه در بیانیه سران گروه بیست تأکید شده است. به‌علاوه، امضاکنندگان موافقت‌نامه پاریس مجدداً خواستار ارائه راهبردهای بلندمدت توسعه اقتصادی کم کربن تا سال ۲۰۲۰ شدند. آن‌ها همچنین تعهدات کشورهای توسعه‌یافته در خصوص هدف مشترک تأمین ۱۰۰ میلیارد دلار در سال تا سال ۲۰۲۰ برای رفع نیازهای کشورهای در حال توسعه یادآوری کردند.

در بیانیه پایانی اجلاس سران گروه بیست، همه اعضای گروه بیست اعلام کردند که به حمایت‌های خود از تلاش‌ها و استفاده از تمام رویکردهای موجود با هدف پیشبرد نظارت بر محیط‌زیست برای نسل‌های آینده ادامه می‌دهند و تأکید کردند که تلاش‌های جهانی بیشتری برای حل این چالش‌ها از طریق حفظ اقتصاد سالم مساعد برای رشد، ایجاد مشاغل مناسب و نوآوری لازم است.

سران آمده است که «اقتصاد کربن چرخشی» یک رویکرد داوطلبانه، جامع، یکپارچه، فراگیر، عمل‌گرا و مکمل برای تقویت رشد اقتصادی است که از طریق مدیریت انتشار کربن در تمام بخش‌ها، نظارت بر محیط‌زیست را تقویت می‌کند. در این زمینه، فرصت‌های متعدد داوطلبانه که توسط راهنمای اقتصاد کربن چرخشی مشخص شده مورد تصدیق سران گروه بیست قرار گرفت. همچنین اجلاس سران گزارش‌های رئیس دوره‌ای از کارگروه مدیریت اقلیم را که می‌تواند به‌عنوان یک جعبه ابزار برای پرداختن به مباحث پایداری از جمله تغییر اقلیم در قالب شرایط ملی مورد استفاده قرار گیرد، تأیید کرد و خواستار تقویت هم‌افزایی بین اقدامات سازگاری با اقلیم و کاهش انتشار کربن از جمله از طریق راه‌حل‌های مبتنی بر طبیعت و رویکردهای مبتنی بر اکوسیستم شد.

اجلاس سران گروه بیست در خصوص اجلاس بیست و ششم اعضای کنوانسیون تغییر اقلیم سازمان ملل متحد (COP26) که سال آینده در گلاسکو برگزار خواهد شد، حمایت مجدد خود را برای مقابله با تغییر اقلیم، هم‌زمان با تقویت رشد اقتصادی، ارتقای امنیت انرژی و افزایش دسترسی به انرژی برای همه و حفاظت از محیط‌زیست اعلام کرد.

در بیانیه پایانی اجلاس آمده است: «امضاکنندگان توافق‌نامه پاریس (با توجه به خروج آمریکا از موافقت‌نامه پاریس و نیز عدم الحاق رسمی ترکیه به آن) که عزم خود را برای اجرای آن در اوزاکای ژاپن اعلام کردند، بار دیگر بر تعهد خود در اجرای کامل این موافقت‌نامه بر اساس اصل «مسئولیت‌های

Source: "Full text of Leaders' Declaration of G20 Riyadh Summit", Xinhua, November 23, 2020.

○ شرکت‌های اصلی نفت و گاز جهان متعهد به چارچوب نظارت، گزارش‌دهی و کاهش انتشار متان شدند.

- «استاندارد طلایی» صنعت و گاز به عنوان یک چارچوب گزارش‌دهی جامع داوطلبانه مبتنی بر اندازه‌گیری متان معرفی شد.
- «مشارکت نفت و گاز متان» در سال ۲۰۱۴ به‌عنوان یک ابتکار داوطلبانه برای کاهش انتشار متان در بخش نفت و گاز آغاز به کار کرد.
- کمیسیون استراتژی متان اتحادیه اروپا که کار خود را در ماه اکتبر ۲۰۲۰ آغاز کرد، پشتیبان اصلی مشارکت یادشده است.

سیستم جدید ردیابی و افشای متان که می‌توان آن را با عنوان «استاندارد طلایی» صنعت و گاز معرفی کرد، یک چارچوب گزارش‌دهی جامع داوطلبانه مبتنی بر اندازه‌گیری متان است که پیگیری و مقایسه دقیق عملکرد شرکت‌ها را در این زمینه تسهیل می‌کند.

شصت و دو شرکت بزرگ نفت و گاز جهان روز دوشنبه ۲۳ نوامبر (۳ آذر) با چارچوب جدیدی برای نظارت، گزارش‌دهی و کاهش انتشار متان به‌عنوان بخشی از برنامه «مشارکت متان نفت و گاز ۲» (Oil and Gas Methane Partnership: OGMP2) موافقت کردند.

کمیسیون یادشده قصد دارد در سال ۲۰۲۱، پیشنهاد قانونی را در مورد اندازه‌گیری، گزارش‌دهی و تأیید اجباری کل انتشارات متان مربوط به انرژی، مبتنی بر چارچوب تعیین شده تحت «مشارکت متان نفت و گاز ۲»، ارائه دهد.

قانون‌گذاران سبز در زمان اعلام تشکیل کمیسیون استراتژی متان اتحادیه اروپا در ۱۴ اکتبر ۲۰۲۰، با انتقاد از این کمیسیون، خواستار تعیین اهداف مشخص برای کاهش انتشار گاز متان شدند. جاتا پالوس (Jutta Paulus) نماینده سبز آلمان در پارلمان اروپا در آن زمان گفت: «کمیسیون اروپا فقط سطح را خراشیده و محدود به مسائل جزئی مانند قطع نشت‌های متان و آمار می‌کند. اندازه‌گیری میزان انتشار گازهای گلخانه‌ای در زمانی که دستورکار روز کاهش آن‌ها است، کمکی نمی‌کند.» به گفته حامیان این ابتکار عمل، با کاهش ۹۰ درصدی انتشار متان بخش انرژی به‌میزان دو دهم درجه از افزایش پیش‌بینی‌شده درجه حرارت متوسط کره‌زمین تا سال ۲۰۵۰ اصلاح می‌شود و کیفیت هوا بهبود می‌یابد.

طبق گزارش آژانس بین‌المللی انرژی، با استفاده از فناوری‌های موجود می‌توان حدود سه چهارم میزان انتشار متان را کاهش داد و تقریباً نیمی از آن‌ها با هزینه خالص صفر انجام شدنی است.

کلودیو دکالزی (Claudio Descalzi)، مدیر ارشد اجرایی شرکت نفت و گاز ایتالیایی انی (ENI)، گفت: «کاهش انتشار متان یک تلاش اساسی در مسیر کربن‌زدایی صنعت است.» وی در بیانیه‌ای اعلام کرد: «به‌عنوان عاملی که می‌توانیم تأثیر مثبت فوری و ملموسی بر آن داشته باشیم، این مشارکت برای شرکت‌های کل صنعت که می‌خواهند میزان انتشار خود را در تمام مراحل زنجیره‌ی ارزش کاهش دهند، یک برنامه‌ی عملی شناخته شده در سطح بین‌المللی ارائه می‌دهد.»

«مشارکت نفت و گاز متان» در سال ۲۰۱۴ به‌عنوان یک ابتکار داوطلبانه برای کمک به شرکت‌ها در کاهش انتشار متان در بخش نفت و گاز آغاز به کار کرد. چارچوب جدید به‌دنبال عملیاتی کردن این مشارکت است.

فرد کروپ (Fred Krupp)، رئیس صندوق دفاع از محیط‌زیست در آمریکا، گفت: «این مبنایی برای استانداردهای قوی در اروپا و خارج آن خواهد بود که اطمینان حاصل شود که صنعت نفت اقدامات عملی ضروری برای اقلیم جهان را انجام می‌دهد.»

چارچوب یادشده با مشارکت اتحادیه اروپا، سازمان ملل، شورای دفاع اروپا و شرکت‌های خصوصی که در پنج قاره فعال هستند و ۳۰ درصد از تولید نفت و گاز جهان را در اختیار دارند، تنظیم شده است.

برنامه «مشارکت متان نفت و گاز ۲» برای زنجیره‌ی کامل ارزش صنعت نفت و گاز، نه تنها در بخش بالادستی، بلکه بخش حمل و نقل و پردازش و پالایش پایین‌دستی و حوزه‌های با پتانسیل انتشار قابل توجه که اغلب گزارش نمی‌شود، اعمال می‌شود. این برنامه در نظر دارد تا سال ۲۰۲۵، ۴۵ درصد و تا سال ۲۰۳۰ در ۶۰ تا ۷۵ درصد انتشار متان صنعت را کاهش دهد.

خانم کادری سیمسون (Kadri Simson)، کمیسیونر انرژی اتحادیه اروپا در رابطه با توافق یادشده گفت: «یک تعهد روشن برای اندازه‌گیری و نظارت بر انتشار (متان)، اولین قدم مهم برای کاهش قابل توجه آن است و من به آنچه با هم به دست آوردیم، افتخار می‌کنم.» وی اضافه کرد: «پشتیبانی اتحادیه اروپا از چارچوب اولین اقدام تحت استراتژی متان کمیسیون است، اما گام‌های بسیار بیشتری برای کاهش انتشار در طول زنجیره ارزش وجود دارد.»

گاز متان که مستقیماً در جو آزاد می‌شود، یک گاز گلخانه‌ای بسیار قوی است و بیش از ۸۰ برابر قدرت گرمایش دی‌اکسیدکربن در یک دوره‌ی ۲۰ ساله دارد. به همین دلیل، کاهش انتشار آن به‌عنوان یک اولویت تحت پیمان سبز اروپا (European Green Deal) در نظر گرفته شده است که هدف آن کاهش انتشار کلیه‌ی گازهای گلخانه‌ای به سطح صفر تا سال ۲۰۵۰ است.

کمیسیون استراتژی متان اروپا فعالیت خود را در ماه اکتبر ۲۰۲۰ با رویکرد جامع انتشار گازهای متان آغاز کرده است، اما در این مرحله از تعیین اقدامات قانونی الزام‌آور خودداری کرد.

Sources: "Oil and gas industry commits to new framework to monitor, report and reduce methane emissions", European Commission, November 23, 2020 & Kira Taylor, "Oil and gas majors sign up to 'gold standard' of methane reporting", EURACTIV.com, November 23, 2020.